Către

Tribunalul PRAHOVA

Secția de contencios administrativ și fiscal

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE Nr. 18498/.....18.DEC.2017

Domnule Președinte,

Subscrisa **Instituția Avocatul Poporului**, cu sediul central în București, strada Eugeniu Carada nr. 3, sector 3, Cod unic de înregistrare nr. 9766550, reprezentată prin Victor Ciorbea, Avocatul Poporului, **în numele petiționarului** cu domiciliul în municipiul Ploiești, . 6, județul Prahova, în calitate de reclamantă, în contradictoriu cu **Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova**, cu sediul în localitatea Ploiești, str. Anton Pann, nr. 7, județul Prahova, în calitate de pârâtă, în temeiul art. 13 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3), coroborat cu art. 11 alin. (1) și (3) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, formulăm prezenta:

ACȚIUNE ÎN ANULAREA

Deciziei nr. 93 din 26.04.2017 privind încetarea de drept a raportului de serviciu al domnului consilier clasa I, grad profesional superior, gradația 5, clasa de salarizare 59, la Serviciul monitorizare, inspecții tehnice, verificare și control în domeniul agriculturii și industriei alimentare și statistică agricolă, monitorizare piață în cadrul Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova, prin care solicităm:

- Recunoașterea raportului de serviciu a petentului cu Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova și a efectelor acestuia;

- Reîncadrarea sa în funcția din care a fost destituit nelegal la Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova.

- Obligarea Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova la plata unei despăgubiri egale cu veniturile indexate, majorate, recalculate și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat domnul calculate până la data plății efective a despăgubirii.

Considerentele care stau la baza formulării prezentei acțiuni:

I. A) Situația de fapt expusă Avocatului Poporului:

Prin petiția nr. 12118 din 2 august 2017, **domnul** a sesizat Instituția Avocatul Poporului, cu privire la emiterea unui act administrativ (Decizia nr. 93/26.04.2017) de către Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, act care în opinia sa, este nelegal.

În fapt,

Începând cu data de 26 iulie 2004, petentul a exercitat funcția de Consilier Superior în cadrul Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova.

Ca urmare a procesului de reorganizare a activității Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova, începând cu data de 27.09.2010, prin Decizia nr. 127/24.09.2010 emisă de Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova, petentul a fost încadrat pe perioadă determinată în această funcție, în cadrul Serviciului Inspecții Implementare Politici și Statistici Agricole.

În anul 2015, în baza Ordinului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 1342/20.05.2015, a Deciziei Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova nr. 21/20.05.2015, precum și a acceptării ofertei propuse, petentul a ocupat funcția de consilier superior în cadrul Compartimentului Județean Prahova, Serviciului Coordonare Compartimente Județene, Direcția Monitorizare Inspecții, Verificare și Control al Direcției Generale Control, Antifraudă și Inspecții din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale. Ca urmare a numirii în noua funcție, raporturile de serviciu pe perioadă determinată stabilite în baza Deciziei nr. 127/24.09.2010 au încetat.

La data de 30.12.2016, în baza Ordinului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 26121R, acesta a fost transferat în interesul serviciului de la Compartimentul Județean Prahova, Serviciul Coordonare Compartimente Județene, Direcția Monitorizare Inspecții, Verificare și Control al Direcției Generale Control, Antifraudă și Inspecții din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale la Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova. **Astfel, prin Decizia nr. 42/30.12.2016 a Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova, acesta a fost numit, pe perioadă nedeterminată începând cu data de 30.12.2016, în funcția de consilier clasa I, grad profesional superior, gradația 5, clasa de salarizare 59 la Serviciul Monitorizare, Inspecții Tehnice, Verificare și Control în Domeniul Agriculturii și Industriei Alimentare și Statistică Agricolă, Monitorizare Piață.**

La nici 4 luni de la numirea în această funcție pe perioadă nedeterminată, Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale a emis Decizia 93/26.04.2017 prin care s-a dispus încetarea de drept a raportului de serviciu al petentului, motivat de faptul că, acesta ar fi ocupat pe perioadă determinată postul titularului - dl. . Totodată, în decizie se mai menționează că raportul de serviciu al dlui. . a încetat de drept în temeiul art. 98 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 188/1999 (fiind condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni) iar raportul de serviciu al petentului ar fi încetat în temeiul art. 98 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 188/1999 (expirarea termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată funcția publică).

În data de 23.06.2017, petentul a depus la Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova o cerere înregistrată sub nr. 5252/23.06.2017 prin care a solicitat să i se furnizeze în copie următoarele documente:

a) referatul nr. 3439/25.04.2017 al Compartimentului resurse umane, financiar-contabilitate, juridic, achiziții publice, administrativ și relații publice din cadrul Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova care a stat la baza emiterii Deciziei 93/26.04.2017 prin care acesta a fost concediat nelegal și,

b) raportul Curții de Conturi prin care au fost sesizate nereguli legate de postul ocupat de acesta; precum și adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici care ar confirma acele nereguli.

Ulterior, Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova, prin adresa nr. 6027/20.07.2017, i-a transmis, petentului, copia Referatului 3439/25.04.2017 al Compartimentului resurse umane, financiar-contabilitate, juridic, achiziții publice, administrativ și relații publice, fără însă, a-i comunica raportul Curții de Conturi (pe motiv că nu este public) și nici adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Prin adresa menționată, Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova își exprimă opinia potrivit căreia încetarea de drept a raportului de serviciu a dlui. a atras după sine și încetarea de drept a raportului de serviciu a petentului.

Atât în cuprinsul Referatului cât și al adresei nr. 6027/20.07.2017, Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova își invocă o pretinsă proprie eroare în actul de numire în funcție a petentului.

Mai mult decât atât, prin adresa nr. 6027/20.07.2017, Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova îi aduce la cunoștință petentului că a ocupat postul dintr-o eroare, iar dacă acest aspect va fi sesizat de către vreun organ abilitat, va fi obligat să restituie sumele plătite cu titlu de salariu pe care le-ar fi încasat necuvenit.

B) Demersurile și constatările Avocatului Poporului

În urma controlului realizat potrivit Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa nr. 12118/15 septembrie 2017, raportat la aspectele menționate de petent, Avocatul Poporului a solicitat un punct de vedere legal Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova.

Urmare a demersului întreprins, Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova, prin adresa nr. 8385/04.10.2017 și înregistrată la instituția Avocatul Poporului cu nr. 14887/6.10.2017, ne-a transmis un răspuns din care reiese că, ***actul administrativ (Decizia 93/26.04.2017 n.r.), a fost emis legal, iar prin emiterea acestuia nu a fost încălcat dreptul la muncă al petentului.***

II. <u>Motivele de drept și de fapt</u> care stau la baza acțiunii principale formulate de Avocatul Poporului în numele domnului

În urma analizării situației de fapt expusă de petent și examinată atât în drept cât și în fapt de Avocatul Poporului, constatăm următoarele:

Potrivit art. 1 alin. (6) din **Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004,** cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral consideră că acesta a fost emis în mod nelegal - ***din eroare,*** *cum susține Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova* - poate să solicite instanței anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

În acest sens, se poate reține că Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova, prin adresa nr. 6027/20.07.2017, transmisă petentului, **recunoaște propria eroare,** în situația în care acesta a ocupat un post vacantat și îi aduce la cunoștință că ar fi îndreptățită să solicite restituirea sumelor plătite cu titlu de salariu în considerarea pretinsei erori pe care a făcut-o (eroare care aparține în totalitate autorității publice).

I. Referitor la situația descrisă, constatăm că potrivit art. 4 alin. (1) și (2) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, regula este că **raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire și se realizează pe perioadă nedeterminată.**

Același act normativ prevede că **raporturile de serviciu pot exista în mod excepțional și pe perioadă determinată** - art. 4 alin (3). Aceasta fiind o situație excepțională care derogă de la regulă, în situația în care numirea unui funcționar public se face pe perioadă determinată, **actul administrativ de numire trebuie să menționeze în mod expres acest aspect.**

În situația petentului, **în Decizia nr. 42/30.12.2016 prin care a fost numit în funcția de consilier clasa I, grad profesional superior, gradația 5, clasa de salarizare 59,** la Serviciul Monitorizare, Inspecții Tehnice, Verificare și Control în Domeniul Agriculturii și Industriei Alimentare și Statistică Agricolă, Monitorizare

Piață, se face mențiune expresă despre numirea petentuui **pe perioadă nedeterminată** și **fără a se face vreo referire la faptul că ar fi ocupat postul unei altei persoane (**) – a se vedea art. 1 din decizia menționată. În plus, din verificările efectuate reiese că dosarul nr. 3440/85/2010 , în care domnul a avut calitatea de inculpat, s-a soluționat în anul 2012, conform informațiilor postate pe pagina oficiala a instanțelor de judecată. Și față de acest aspect, în niciun caz nu se poate reține că actul de numire a fost emis pe o perioadă determinată, având în vedere că petentul a fost numit în funcție în anul 2016, la aproximativ 4 ani după decizia instanței de judecată.

Decizia nr. 93/26.04.2017 stabilește încetarea raporturilor de serviciu ale petentului ca urmare a expirării termenului în care acesta ar fi ocupat pe perioadă determinată o funcția publică de consilier clasa I (a se vedea art. 1 din decizia menționată), or, acest aspect constituie o încălcare flagrantă a drepturilor petentului.

Prin raportare la prevederile legale în materie, **este de necontestat că actul administrativ de numire emis pe perioadă nedeterminată nu poate înceta de drept în temeiul dispozițiilor art. 97 alin. (1) și art. 98 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 188/1999** ("*la data expirării termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată funcția publică*"), astfel cum se stipulează în Decizia nr. 93/26.04.2017.

În literatura de specialitate, s-a arătat că *"Raportul de serviciu se naşte, în baza actului administrativ de numire şi se exercită pe* ***o perioadă nedeterminată.*** *Prin excepție, se recunoaşte posibilitatea exercitării lui şi* ***pe o perioadă determinată,*** *în condițiile prevăzute expres şi limitativ de art. 4 alin. (3) din lege, astfel cum a fost el modificat prin Legea nr. 251/2006. Prin consacrarea pentru prima dată a acestei posibilități, cu caracter de excepție, dar şi a cazurilor în care poate fi ocupată o funcție publică pe perioadă determinată, s-a dat o soluție legislativă care să acopere situațiile în care se poate excepta de la regulă. Este vorba despre două cazuri recunoscute de legiuitor.* ***Un prim caz*** *este cel al* ***redistribuirii unui funcționar public din corpul de rezervă pe o funcție publică temporar vacantă.*** *Vacanța unei astfel de funcții există fie în situația în care titularul ei este suspendat pe o perioadă de timp, postul trebuind să fie ocupat în această perioadă, fie în situația în care titularului funcției îi încetează mandatul în alt fel (demisie, deces etc.) pentru*

perioada necesară organizării şi desfăşurării unui concurs pentru ocuparea funcției publice respective. O ***a doua situație*** *este cea în care în corpul de rezervă nu există un funcționar public care să îndeplinească condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice respective, şi atunci are loc* ***numirea pe o perioadă determinată a unei persoane în funcția publică de execuție temporar vacantă.*** *Persoana care ocupă vremelnic o astfel de funcție, prin numire pe perioadă determinată, dobândeşte calitatea de funcționar public numai pe perioada respectivă şi nu beneficiază, la încetarea raportului de serviciu, de dreptul de a intra în corpul funcționarilor publici.*

Subliniem că, şi în cazul salariaților, contractele individuale de muncă se încheie, de regulă, potrivit art. 12 alin. (1) din Codul muncii, pe durată nedeterminată. Prin excepție, conform alin. (2) al aceluiaşi articol, contractul individual de muncă se poate încheia şi pe durată determinată, în condițiile legii. **(Vedinaș Verginia, Statutul funcționarilor publici, ediția a II-a revazută şi adaugită din 31 martie 2016, Universul Juridic)**

În această situație, emiterea unei decizii de încetare a raporturilor de serviciu *"ca urmare a expirării termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată conform art. 97 alin. (1) şi art. 98 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 188/1999"*, în condițiile în care prin decizia de numire raportul de serviciu s-a încheiat pe perioadă nedeterminată şi care nu se încadrează în nici una dintre excepțiile stabilite în mod expres de legiuitor (aspect care rezultă în cele două decizii menționate) **este nelegală.**

Raportat la situația descrisă, apreciem că libertatea raporturilor de serviciu/muncă poate fi valorificată numai în cadrul legal, cu respectarea unor limite rezonabile impuse de rațiuni de ocrotire a unor interese publice şi private legitime; **exercitată în afara acestui cadru, fără oprelişti, orice libertate îşi pierde legitimitatea şi tinde să se convertească în anarhie.**

După cum se poate constata din legea funcționarului public, raportul de serviciu beneficiază de o atenție prioritară din partea legiuitorului, materializată în adoptarea unei legislații complexe şi unitare, constituind o ramură distinctă de drept,

destinată reglementării multitudinii de drepturi şi obligaţii pe care, direct sau mediat, cu titlu principal ori în subsidiar, le generează.

În condiţiile în care, de regulă, între părţile raportului de serviciu există o discrepanţă vădită din punct de vedere al potenţialului economic şi financiar în favoarea autorităţii publice, de natură să-i permită a-şi impune punctul de vedere în emiterea deciziei de numire a unei persoane într-o funcţie publică, statul - şi anume statul de drept, democratic şi social, aşa cum este definit în România în termenii art. 1 alin. (3) din Constituţie, - este ţinut să intervină legal în sprijinul celui aflat într-o poziţie de inferioritate economică. De altfel, apreciem că obligaţia statului, în sensul arătat, decurge nemijlocit din prevederile art. 41 alin. (2) din Constituţie, potrivit cărora *"Salariaţii au dreptul la măsuri de protecţie socială. Acestea privesc securitatea şi sănătatea salariaţilor, regimul de muncă al femeilor şi al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe ţară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiţii deosebite sau speciale, formarea profesională, precum şi alte situaţii specifice, stabilite prin lege".*

Considerăm că aceste garanţii constituţionale sunt aplicabile în egală măsură şi funcţionarilor publici. În acest sens, subliniem că în literatura de specialitate se apreciază *"raportul de serviciu al funcţionarului public, astfel cum se conturează el din conţinutul legii organice, constituie o formă tipică a unui raport juridic de muncă, raport care, deşi distinct de contractul individual de muncă,«arhetip al raportului juridic de muncă», nu este totuşi esenţial diferit de acesta din urmă şi, astfel, raportul de serviciu al funcţionarului public, logic, metodologic şi juridic, este o componentă de bază a dreptului (legislaţiei) muncii."* **(Ş. Beligrădeanu, Consideraţii - teoretice şi practice - în legătură cu Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcţionarilor publici, în Dreptul nr. 2/2000, p. 7.)**

În aceste condiţii apreciem că, pentru ca aceste măsuri de protecţie socială să îşi găsească efectiv aplicare, autoritatea publică nu trebuie să-şi impună punctul de vedere contrar legii, cum s-a întâmplat în speţă, când printr-o decizie, a pus capăt unui raport de serviciu încheiat pe perioadă nedeterminată,, *ca urmare a expirării termenului în care a fost ocupată pe perioadă determinată conform art. 97 alin. (1) şi art. 98 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 188/1999".*

În cazul în care s-ar accepta un astfel de punct de vedere, protecția socială a muncii, deşi consacrată cu titlu de obligație în sarcina statului, prin Constituție, ar deveni, astfel, pur formală şi iluzorie.

II. În ceea ce privește situația în ansamblu, precizăm că în temeiul art. 117 din Legea nr. 188/1999 cu modificările și completările ulterioare, *"Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum şi cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice"*. În acest caz avem în vedere atât prevederile Codului muncii cât și jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curții de Casație și Justiție în materie. Or, în materia nulității raporturilor de muncă, legislația muncii are dispoziții exprese după cum urmează:

Art. 57 alin. (2) din Codul muncii instituie, *în ceea ce priveşte contractul individual de muncă, o excepție de la regimul de drept comun al efectelor nulității, în sensul că, indiferent de caracterul său relativ sau absolut, nulitatea nu retroactivează, ci produce efecte numai pentru viitor, adică de la data constatării acesteia, fie prin acordul părților, fie de către instanță, din oficiu.*

Art. 57 alin. (3) din Codul muncii, stabilește *că nulitatea poate fi acoperită prin îndeplinirea ulterioară a condițiilor impuse de lege, în cazul nerespectării formei scrise prin încheierea în scris a contractului.*

Potrivit art. 57 alin. (5) din Codul muncii *„persoana care a prestat munca în temeiul unui contract individual de muncă nul are dreptul la remunerarea acesteia, corespunzător modului de îndeplinire a atribuțiilor de serviciu"*.

Trecând peste faptul că **actul administrativ de numire al petentului pentru o perioadă nedeterminată a fost întocmit cu respectarea legii,** rămâne de clarificat poziția Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova, care, prin adresa mai sus menționată, aduce la cunoștința petentului că ***a ocupat acest post dintr-o eroare, iar dacă acest aspect va fi sesizat de vreun organ abilitat, va fi obligat să returneze sumele ce reprezintă salariile pe care le-a încasat.*** Ba mai mult de atât, prin aceeași adresă, ***Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova își rezervă dreptul de a***

acționa pe cale judecătorească în vederea recuperării sumelor încasate necuvenit, în cazul în care organele de control vor sesiza acest aspect.

Cu alte cuvinte, **Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova nu recunoaște raportul de serviciu pe care petentul l-a avut cu aceasta**, or acest aspect este nelegal, având în vedere faptul că ***prin Decizia nr. 42/30.12.2016, domnul . a fost numit, pe perioadă nedeterminată începând cu data de 30.12.2016, în funcția de consilier clasa I, grad profesional superior, gradația 5, clasa de salarizare 59 la Serviciul Monitorizare, Inspecții Tehnice, Verificare și Control în Domeniul Agriculturii și Industriei Alimentare și Statistică Agricolă, Monitorizare Piață.***

În speță, petentul are tot interesul să i se recunoască efectele pe care raportul de serviciu le-a produs în favoarea acestuia: vechime în muncă, plata contribuțiilor, plata salariului etc.

În aceste condiții, apreciem că nu este posibil ca după ce un timp o persoană a exercitat o funcție publică, să i se transmită de către autoritate că raportul de serviciu a fost de fapt o eroare și pe cale de consecință, aceasta ar fi îndreptățită să solicite restituirea sumelor plătite cu titlu de salariu în considerarea pretinsei erori pe care a făcut-o.

Recunoașterea unor astfel de practici ar constitui un precedent periculos, de natură să deschidă calea unor abuzuri care ar vătăma în mod grav pe cei care prestează munca în temeiul unui raport de serviciu (funcționari sau salariați).

Referitor la acest aspecte, precizăm următoarele:

Plecând de la dispozițiile legale mai susmenționate, apreciem că situația nerecunoașterii raportului de serviciu de către Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova, prezintă elemente comune cu cele ale recunoașterii unui raport de muncă și ale efectelor acestuia, caz avut în vedere de Înalta Curte de Casație și Justiție prin **Decizia nr. 37 din 7 noiembrie 2016 privind examinarea sesizării formulată de Curtea de Apel Iași - Secția litigii de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la admisibilitatea acțiunii în**

constatare a raportului de muncă şi a efectelor acestuia pentru recunoaşterea jurisdicțională a tuturor drepturilor legale derivând din desfăşurarea raporturilor de muncă (raporturi încetate anterior sesizării instanței), pentru persoana fizică care a prestat muncă pentru şi sub autoritatea celeilalte părți, în ipoteza neîndeplinirii de către părți a obligației de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă.

Prin decizia amintită, instanța supremă a stabilit: *"În interpretarea şi aplicarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) şi art. 57 alin. (5) şi (6) din Codul muncii, combinat cu art. 211 lit. b) din Legea nr. 62/2011, art. 35 din Codul de procedură civilă şi art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, în ipoteza neîndeplinirii de către părți a obligației de încheiere a contractului individual de muncă în formă scrisă,* ***persoana fizică care a prestat muncă pentru şi sub autoritatea celeilalte părți are deschisă calea acțiunii în constatarea raportului de muncă şi a efectelor acestuia şi în situația în care respectivul raport de muncă a încetat anterior sesizării instanței."***

Din decizia menționată reiese că *"Dacă, însă, raporturile de muncă au încetat anterior promovării litigiului, iar organul jurisdicțional nu mai poate aplica sancțiunea nulității unei convenții ce nu se mai află în derulare, această împrejurare nu poate împiedica instanța să statueze asupra efectelor produse de convenție, întrucât, în caz contrar, s-ar crea o situație juridică mult mai grea salariatului ce ar depinde exclusiv de momentul formulării acțiunii în instanță. Cum norma respectivă a fost edictată în favoarea sa, este echitabil ca şi salariatul care a introdus ulterior acțiunea să beneficieze de posibilitatea de a obține recunoaşterea raportului juridic de muncă, similar cu cel care a introdus o astfel de acțiune chiar în perioada derulării raportului de muncă."*

Un argument în susținerea acestei interpretări se regăseşte în jurisprudența Curții Constituționale, care, analizând constituționalitatea dispozițiilor art. 283 alin. (1) lit. d) - art. 268 alin. (1) lit. d), după republicare - din Codul muncii, reține că dispoziția legală menționată *"se întemeiază pe principiul potrivit căruia se poate cere constatarea nulității ori anularea unor acte care există. În situația în care un contract individual sau colectiv de muncă nu mai este în ființă, nu există nici clauzele*

acestuia, iar cererea pentru constatarea nulității lor nu mai are obiect. Este posibil însă ca efectele juridice ale unor clauze contractuale să continue ori să se producă după încetarea existenței contractelor. În asemenea situații pot fi contestate în justiție efectele juridice respective, dacă acestea sunt contrare drepturilor, libertăților sau intereselor legitime ale persoanei" (Decizia nr. 45 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2007).

În speță, este de necontestat faptul că raportul de serviciu s-a defășurat într-un interval determinat de timp și a produs efecte sub aspectul recunoașterii tuturor drepturilor legale derivând din desfășurarea raporturilor de serviciu.

Acceptarea pretinsei erori a autorității ar avea consecințe directe asupra drepturilor petentului chiar și după încetarea existenței raporturilor de serviciu sub aspectul recunoașterii vechimii în muncă, a plăților obligațiilor către stat, etc.

Prin urmare, așa zisa eroare și pe cale de consecință, nerecunoașterea raporturilor de serviciu ale Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova cu petentul, nu poate fi susținută legal. În plus, apreciem că o astfel de opinie din partea unei autorități publice este inadmisibilă.

Față de cele prezentate, solicităm admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În completare, precizăm că **procedura de citare în acest dosar se va efectua față de petentul la adresa din municipiul Ploiești, județul Prahova** având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (3) ultima teză din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care dispun în mod expres că petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate: *„Avocatul Poporului, în urma controlului realizat, potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului sau refuzul autorității administrative*

de a-şi realiza atribuţiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiţie, poate sesiza instanţa competentă de contencios administrativ de la domiciliul petentului.

Petiţionarul dobândeşte de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiţionarul nu îşi însuşeşte acţiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanţa de contencios administrativ anulează cererea".

În drept: art. 13 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea şi funcţionarea instituţiei Avocatul Poporului, republicată cu modificările şi completările ulterioare, art. 1 alin. (3), coroborat cu art. 11 alin. (1) şi (3) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 188/1999 privind statutul funcţionarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

În dovedirea celor arătate, înţelegem să ne folosim de proba de înscrisuri, precum şi de orice alt mijloc de probă admis de lege, ce se va dovedi util şi pertinent în prezenta cauză.

Anexăm prezentei acţiuni, copii ale următoarelor înscrisuri:

- Petiţia nr. 12118 din 2 august 2017, adresată de domnul instituţiei Avocatul Poporului;
- Decizia nr. 93 din 26.04.2017 emisă de Direcţia pentru Agricultură Judeţeană Prahova;
- Adresa nr. 12118 din 15 septembrie 2017 a Avocatului Poporului, transmisă Direcţia pentru Agricultură Judeţeană Prahova;
- Adresa Direcţia pentru Agricultură Judeţeană Prahova nr. 8385 din 4 octombrie 2017 şi înregistrată la instituţia Avocatul Poporului nr. 14887 din 6 octombrie 2017;
- Decizia nr. 127 din 24 septembrie 2010 emisă de Direcţia pentru Agricultură Judeţeană Prahova;
- Decizia nr. 21 din 20 mai 2015 emisă de Direcţia pentru Agricultură Judeţeană Prahova;

- Oferta Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova nr. 5646/24 septembrie 2010;
- Ordinul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 1342/20.05.2015;
- Declarația domnul din data de 27 mai 2015 de acceptare a postului în care a fost numit prin Decizia nr. 21/20 mai 2015;
- Ordinul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 26121R din 30 decembrie 2016;
- Decizia nr. 42/30 decembrie 2016 emisă de Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova;
- Cererea domnul înregistrată la Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova sub nr. 5252/23 iunie 2017;
- Adresa nr. 6027 din 20 iulie 2017 emisă de Direcția pentru Agricultură Județeană Prahova ca răspuns la cererea înregistrată cu nr. 5252 din 23 iunie 2017;
- Referatul nr. 3439 din 25 aprilie 2017 al Compartimentului resurse umane, financiar-contabilitate, juridic, achiziții publice, administrativ și relații publice din cadrul Direcției pentru Agricultură Județeană Prahova;

Depunem **prezenta acțiune în trei exemplare și pentru comunicare.**

Avocatul Poporului,

Victor Ciorbea

Domnului Președinte al Tribunalului Prahova

Secția contencios administrativ